

- *Θα εγκαταλειφθούν οι πρακτικές των εκατοντάδων τροπολογιών της τελευταίας στιγμής για νομιμοποίηση παρανομιών; Μέχρι τότε θα πορευόμαστε με φωτογραφικές ρυθμίσεις, διάσπαρτες σε άσχετα νομοσχέδια, ενώ ταυτόχρονα θα απογυμνώνουμε το σύνολο των ελεγκτικών μας μηχανισμών, περιβαλλοντικών και μη;*

Ως ΣΥΡΙΖΑ και ως Επιτροπή Ελέγχου Κυβερνητικού Έργου ΥΠΕΚΑ έχουμε πολλές φορές τοποθετηθεί και καταγγείλει τις τροπολογίες της τελευταίας στιγμής όπως και τις φωτογραφικές ρυθμίσεις και γενικά το ξήλωμα της όποιας προστατευτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας υπήρχε πριν το μνημόνιο. Αυτές οι πρακτικές όχι μόνο θα εγκαταλειφθούν αλλά πρέπει και να αντικατασταθούν οι μνημονιακές νομοθεσίες που απογύμνωσαν την πολιτεία από κάθε δυνατότητα προστασίας του περιβάλλοντος και ελέγχου- δημόσιου και κοινωνικού-.

- *Μέχρι τότε θα θάβονται οι προοπτικές για βιώσιμη οικονομική δραστηριότητα και κοινωνική ανάπτυξη, κρατώντας τη χώρα βυθισμένη στην αδιαφάνεια, τις πελατειακές σχέσεις, την κακονομία, την περιφρόνηση δικαστικών αποφάσεων και τον ασαφή και περίπλοκο σχεδιασμό;*

Όπως αναφέρουμε και στις θέσεις του τμήματος Οικολογίας, Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού του ΣΥΡΙΖΑ, είναι διαχρονικά ανεπαρκές το θεσμικό, κανονιστικό, νομοθετικό και ρυθμιστικό περιβαλλοντικό πλαίσιο ή και όπου το θεσμικό πλαίσιο είναι σχετικά επαρκές υπάρχει μεγάλη υστέρηση ή μη εφαρμογή. Με σκόπιμες γραφειοκρατικές εμπλοκές, αντικρουόμενες εγκυκλίους, σωρεία τροποποιήσεων μέσα σε άσχετα νομοσχέδια, με έλλειψη ολοκληρωμένων προτύπων προστασίας και ελέγχου περιβάλλοντος, με ανεπαρκή κρατικό μηχανισμό, οδήγησε σε αύξηση κόστους, χωρίς ουσιαστική περιβαλλοντική προστασία με αναποτελεσματικές και χρονοβόρες διαδικασίες. Η συνειδητή επιλογή της θεσμικής παραβατικότητας (δηλαδή της μη συμμόρφωσης των ίδιων των θεσμικών δομών, όπως τοπική αυτοδιοίκηση, ΔΕΚΟ, υπουργεία), «θωρακίστηκε» με ανεπαρκές - χαοτικό θεσμικό πλαίσιο και με κενά συμμόρφωσης με το ευρωπαϊκό πλαίσιο περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Θα κινηθούμε λοιπόν γρήγορα προς μια κατεύθυνση να αλλάξουμε αυτή την κατάσταση για να διευκολυνθούν και οι προοπτικές για την αξιόβιωτη ανάπτυξη, τον κοινωνικό - οικολογικό μετασχηματισμό της παραγωγής, την προστασία και τη διαχείριση του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος

- *Θα δεσμευθεί η χώρα σε ένα βιώσιμο ενεργειακό όραμα για το 2030, με απεξάρτηση της ελληνικής οικονομίας από τα ορυκτά καύσιμα; Θα επανεξετάσουν οι νέοι εκπρόσωποί μας τη βιωσιμότητα και σκοπιμότητα των σχεδιαζόμενων λιγνιτικών μονάδων (Πτολεμαΐδα V και Μελίτη II), όταν είναι γνωστό το ανθρώπινο και περιβαλλοντικό κόστος του λιγνίτη;*

Η στρατηγική μετάβασης σε νέο ενεργειακό μοντέλο πλήρους απεξάρτησης από τα ορυκτά καύσιμα και ταυτόχρονα προώθησης των ΑΠΕ δεν μπορεί βεβαίως, σε βραχυπρόθεσμο καταρχήν επίπεδο, να μη λάβει υπόψη της τις βασικές

ενεργειακές προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας: ασφάλεια εφοδιασμού και ενεργειακής επάρκειας, βέλτιστη αξιοποίηση των εγχώριων ενεργειακών πηγών και μείωση των εισαγωγών, βιώσιμη ανάπτυξη και οικολογικός μετασχηματισμός της παραγωγικής βάσης, αντιμετώπιση της διαρκώς εντεινόμενης ενεργειακής φτώχειας, στήριξη των οικονομικά ασθενέστερων και των ήδη πολλαπλά επιβαρυνμένων από τις μνημονιακές πολιτικές νοικοκυριών και επιχειρήσεων. Σε αυτό το σύνθετο πλαίσιο, έχουμε πολλές φορές επισημάνει ότι βασικό εργαλείο άσκησης ενεργειακής πολιτικής πρέπει να είναι ο δημοκρατικός ενεργειακός σχεδιασμός που, λαμβάνοντας υπόψη τις διεθνείς πρωτοβουλίες για την ανάσχεση της κλιματικής αλλαγής, θα ιεραρχεί τις προτεραιότητες της ενεργειακής πολιτικής και θα προασπίζει το δημόσιο συμφέρον.

Ειδικά για τα περιβαλλοντικά επιβαρυνόμενα αλλά και οικονομικά εξαρτώμενα από τις λιγνιτικές μονάδες ενεργειακά συμπλέγματα της Πτολεμαΐδας και της Μεγαλόπολης, η σταδιακή απόσυρση της λιγνιτικής δραστηριότητας (εξόρυξη και ηλεκτροπαραγωγή) από την παραγωγική βάση προϋποθέτει την εκπόνηση ενός ολοκληρωμένου αναπτυξιακού σχεδίου παραγωγικής ανασυγκρότησης και περιβαλλοντικής αποκατάστασης των περιοχών αυτών.

- *Θα αναγνωριστεί πολιτικά και θεσμικά η σημασία της αειφορικής διαχείρισης του φυσικού μας κεφαλαίου; Φυσικοί θησαυροί, δάση, πηγές νερού, θάλασσες και ακτές δέχονται ισχυρές απειλές και αποδυναμώνεται η προστασία τους στο όνομα μιας αδιέξοδης ανάπτυξης. Θα ενισχυθεί το Εθνικό Σύστημα Προστατευόμενων Περιοχών και ο σήμερα αδύναμος μηχανισμός πάταξης του περιβαλλοντικού εγκλήματος; Θα ακυρωθούν καταστροφικές διατάξεις για δάση και ακτές; Θα δούμε ουσιαστική προστασία του αιγιαλού και της ελεύθερης πρόσβασης σε αυτόν;*

Αυτή είναι η κατεύθυνσή μας. Για τους φυσικούς θησαυρούς, δάση, νερά κλπ, τα κοινά αγαθά δηλαδή, δεν είναι μόνο ότι αποδυναμώνεται η προστασία τους αλλά ότι εκποιούνται στον ιδιωτικό τομέα και λεηλατούνται υπέρ ιδιωτικών κερδών. Για τα δάση έχουμε μιλήσει πάρα πολλές φορές και συγκεκριμένα για την κατάργηση των δασοκτόνων διατάξεων και για επιτρεπτές χρήσεις που να συνάδουν με τον ρόλο του δάσους (κτηνοτροφία κλπ). Επίσης ανάρτηση και κύρωση των Δασικών χαρτών με νέο θεσμικό πλαίσιο που θα επαναφέρει στη Δασική υπηρεσία τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο. Για τους αιγιαλούς η κυβέρνηση απέσυρε μεν το νομοσχέδιο όμως φρόντισε μέσα στο καλοκαίρι να καταφέρει δύο χτυπήματα: α) να καταργήσει και συγχωνεύσει τις Κτηματικές Υπηρεσίες και β) να αποδιρθώσει εντελώς την διαδικασία οριοθέτησης του αιγιαλού, που είναι και το πιο κρίσιμο ζητούμενο. Το κόμμα μας θα υπερασπιστεί το συλλογικό αυτό κοινωνικό κεκτημένο, της ελληνικής ακρογιαλιάς ως αγαθού κοινής χρήσης και εκτός συναλλαγής όπως και την δημόσια

περιουσία και θα αποκαταστήσει το θεσμικό πλαίσιο με κριτήριο το δημόσιο συμφέρον. Η γραμμή αιγιαλού, πρέπει να οριστεί άμεσα, σωστά και οριστικά.

Για μας η καλή κατάσταση του περιβάλλοντος, η διευρυμένη οικολογική ποιότητα (όχι μόνο σε προστατευόμενες «νησίδες»), η διατήρηση των τοπίων, της ιστορικής και αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, η ανάσχεση της αστικοποίησης, η λήψη άμεσων μέτρων και παρεμβάσεων για την ποιότητα του αστικού και δομημένου περιβάλλοντος, οι περιβαλλοντικές υποδομές κλπ είναι το βασικό «συγκριτικό πλεονέκτημα» της χώρας. Όσο για τη διαχείριση των φυσικών οικοσυστημάτων πρέπει να γίνεται με τρόπο που να προσαρμόζεται στην κλιματική αλλαγή. Να αναμορφωθεί το σύστημα διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών και να υιοθετηθούν εθνικοί στόχοι και σχέδια δράσης για τη βιοποικιλότητα, τη δασοκάλυψη, την ανόρθωση και αποκατάσταση των υποβαθμισμένων δασών και λιβαδιών και την προστασία του εδάφους.

Ηρώ Διώτη, Βουλευτίνα Λάρισας, ΣΥΡΙΖΑ